

בית הדין הצבאי המחוזי

מחוז שיפוט דרום

בפני השופטים : סא"ל שחר גרינברג - אב"ד
 רס"ן ליאור פלוט - שופט
 רס"ן אריק לוגסי - שופט

בעניין : התובע הצבאי (ע"י ב"כ, סגן ליאור רוזנשטרך)

נגד

הנאשמת : ח/XXX סמ"ר ל' ו' ס' (ע"י ב"כ, עו"ד גיל בנדל)

הכרעת - דין

על-פי הודאתה, מורשעת הנאשמת בעבירות של :

1. שררה כלפי פקודים בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 67(א) סיפא לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.
2. ידיעות כזבות, לפי סעיף 108(2) + (3) לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.
3. התנהגות שאינה הולמת, לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.

בהתאם לכתב האישום המתוקן ולפרטים הנוספים.

ניתנה היום, 14/09/2016, י"א אלול תשע"ו, והודעה בפומבי ובמעמד הצדדים.

(-)
 שופט

(-)
 אב"ד

(-)
 שופט

גזר - דיןכתב האישום והפרטים הנוספים

1. הנאשמת, סמ"ר ל' ו' ס', הורשעה על פי הודאתה בכתב אישום מתוקן בעבירות הבאות:

שררה כלפי פקודים בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 67 (א) סיפא לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955;

ידיעות כוזבות, לפי סעיף 108 (2) + (3) לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955;

התנהגות שאינה הולמת, לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.

2. על פי עובדות פרט האישום הראשון, שעניינו **שררה כלפי פקודים בנסיבות מחמירות**, השתמשה הנאשמת לרעה בסמכותה כלפי פקודיה, במקרים הבאים:

א. ביום 16/07/2015 ביקשה הנאשמת מחיילת ביחידתה, טוראי נוי יוסופוב (להלן – **טוראי יוסופוב**) ומחיילת אשר נמצאת תחת פיקודה הישיר, רב"ט ספיר שבתאי (להלן – **רב"ט שבתאי**) להגיע לביתה על מנת לסייע לה בניקיונו. בהמשך לקחה הנאשמת את החיילות לביתה באמצעות רכבה, ושם ביקשה מהן לנקות את ביתה. רב"ט יוסופוב ניקתה את ביתה של הנאשמת, לרבות שטיפת המקלחות, השירותים והמחסן, ללא תמורה, כאשר באותה עת עסקה הנאשמת בבישול. רב"ט שבתאי, לא נענתה לבקשת הנאשמת להשתתף בעבודות הניקיון והלכה לקנות שתיה קלה במכולת הסמוכה. עם חזרתה של רב"ט שבתאי מהקניות, סייעה האחרונה לטוראי יוסופוב להציע מצעים בביתה של הנאשמת.

ב. בתאריכים 23/07/2015, 30/07/2015 ו-06/08/2015, אספה הנאשמת ברכבה בשעות הבוקר את טוראי יוסופוב והסיעה אותה לביתה של הנאשמת, שם ניקתה טוראי יוסופוב את ביתה של הנאשמת, ללא תמורה, במשך מספר שעות. באחת הפעמים, הלכה טוראי יוסופוב עם הנאשמת לקניות.

ג. בכל אחת מהפעמים המפורטות בסעיפים א' ו-ב' לעיל, דיווחה הנאשמת למפקדה של טוראי יוסופוב דיווח שקרי. זאת, על מנת להצדיק את היעדרותה של טוראי יוסופוב מהיחידה.

ד. ביום 16/06/2015, שהתה טוראי יוסופוב בקניון בעיר באר שבע והנאשמת ביקשה ממנה שתרכוש עבורה בגדים. טוראי יוסופוב החלה בחיפוש אחר ביגוד לנאשמת, תוך שהתכתבה על כך באמצעות מכשיר הטלפון הנייד. לבסוף,

טוראי יוסופוב לא רכשה עבור הנאשמת דבר, מאחר והנאשמת לא אהבה אף אחד מהפריטים אשר הציעה טוראי יוסופוב.

ה. במספר הזדמנויות, שלחה הנאשמת את רב"ט שבתאי לקנות עבורה אוכל ומוצרים נוספים. רב"ט שבתאי עשתה זאת, אולם הנאשמת לא השיבה לה את כספי הרכישה.

ו. במועדים אחרים שאינם בידיעת התביעה, ביקשה הנאשמת מרב"ט **רחמים לוי** שיקשר אותה לגורמים ב'שוק האפור', על מנת להשיג הלוואי בסכום של 50,000 ₪. רב"ט לוי סירב לבקשתה של הנאשמת.

3. על פי עובדות פרט האישום השני, שעניינו **ידיעות כוזבות** מסרה הנאשמת פרט כוזב או העלימה פרט חשוב בעניין שלפי פקודות הצבא חובה למסור בו הודעה, ועל מנת להשיג חופשה או להאריכה, בכך שדיווחה למפקדה של טוראי יוסופוב, רס"ם משה ממון (להלן – **רס"ם ממון**), דיווח שקרי לפיו טוראי יוסופוב הלכה לבדיקות רפואיות, וכי הנאשמת התלוותה אליה, עת ביצעה הנאשמת את האמור בפרט האישום הראשון בסעיפים קטנים א' ו-ב'. כמו כן, הנאשמת ביקשה מרס"ם ממון שלא לשוחח עם טוראי יוסופוב על מצבה הרפואי, על מנת שרס"ם ממון לא יגלה כי הנאשמת שיקרה כאמור. עוד דיווחה הנאשמת לגורמי השלישות ביחידה, כי היא עצמה נכחה ביחידה בעוד שלמעשה שהתה הנאשמת בביתה באותן שעות בהן נדרש הדיווח, כמפורט בפרט האישום הראשון.

4. על פי עובדות פרט האישום השלישי, שעניינו **התנהגות שאינה הולמת**, התנהגה הנאשמת באופן שאינו הולם את דרגתה ואת עמדתה בצבא, בעשותה את האמור בפרטי האישום הראשון והשני.

5. על פי מסמך **הפרטים הנוספים (ת/1)** בו הודתה הנאשמת, הנאשמת שירתה כנגדת משמעת והשתחררה משירות קבע ביום 26/01/2016. חקירתה של הנאשמת החלה בעקבות תלונתו של סא"ל ניר סימוני בדבר חשד לניצול מרות על ידי הנאשמת. באמרתו של רב"ט רחמים לוי במצ"ח, מסר האחרון כי לאחר שסירב לבקשתה של הנאשמת לקשר אותה עם גורמים בשוק האפור לצורך השגת הלוואה, החלה הנאשמת להתנכל לו והגישה נגדו טפסי תלונה בגין מעשים שככלל לא הייתה נוהגת להעמיד לדין בגינם.

ראיות לעונש

6. מתדפיסה האישי של הנאשמת **(ת/2)** ומצילום ספח תעודת הזהות של הנאשמת **(ס/1)** עלה כי היא בת 30, נשואה ואם לילדה בת שנתיים.

7. ממסמכים שהוגשו לבית הדין על ידי ההגנה עלה כי לנאשמת קשיים כלכליים, כפי שניתן ללמוד מתדפיס חשבון העו"ש של בעלה (2/ס) והחלטת הכונס הרשמי במחוז באר שבע ודרום לתת לנאשמת צו הפטר, על פי הוראות פקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ס – 1980.

8. במסגרת הראיות לעונש, העידה הנאשמת ומסרה כי שירתה בצה"ל בשירות חובה כמש"קית משמעת בין השנים 2005-2007, ובספטמבר 2014 חזרה לשירות קבע בתפקיד נגדת יחידה, עד ינואר 2016, אז סיימה את שירותה, בעקבות האירועים נשוא תיק זה. הנאשמת עמדה על אופי היחידה בה שירתה, וציינה כי הקשר בין כולם היה חברי לרבות "בין אנשי קבע וחיילים, מפקדים ישירים ופקודים, מפקדת יחידה וחיילים". הנאשמת מסרה כי בחרה לסיים את שירותה הצבאי לאחר שהבינה שלא תוכל להמשיך בקריירה צבאית.

9. הנאשמת ציינה כי מצבה הכלכלי אינו טוב, רק לפני חודש וחצי חזרה לעבוד, לאחר שבינואר האחרון סיימה את שירותה הצבאי, וחתמה אבטלה במשך 100 ימים. כיום הנאשמת עובדת בשתי עבודות, האחת כמנהלת מוקד אבטחה בישוב, והשנייה כמדריכת עזרה ראשונה. הנאשמת מסרה כי בעלה והיא מרוויחים יחד בין 11,000 ₪ ל-12,000 ₪, כאשר ההוצאות החודשיות מסתכמות בממוצע בכ- 13,000 ₪. הנאשמת הוסיפה כי בשנת 2009 אביה נפטר במפתיע, כל החובות שרצו לחובת אביה הופנו אליה והסתכמו בכ- 100,000 ₪ באופן שסיבך אותה כלכלית עד שהגישה בקשה לאיחוד תיקים של מספר נושים. לאחרונה קיבלה צו הפטר מבית משפט מחוזי, אשר אפשר לה לפתוח חשבון בנק ולקבל משכורת בצורה מסודרת.

10. בחקירתה הנגדית, מסרה הנאשמת כי יחסיה עם טוראי יוסופוב היו טובים מאוד, לרבות לאחר שעות הפעילות ביחידה. הנאשמת ציינה כי מפקדה של טוראי יוסופוב התנכל לה, וגם אל רב"ט שבתאי. עוד ציינה הנאשמת כי היא דיווחה דיווח שקרי באשר לנוכחותה של טוראי יוסופוב ביחידה, לבקשתה של טוראי יוסופוב, מאחר שהאחרונה רצתה להתלוות אל הנאשמת ו"לא יכלה לראות את הבסיס".

11. לשאלות בית הדין, השיבה הנאשמת כי לא היה נראה לה רע שהחיילות הגיעו אליה הביתה, מאחר שהן היו גם חברות ודיברו גם על נושאים אישיים מחוץ ליחידה. הנאשמת מסרה כי היא מבינה שהדברים בהם הודתה בכתב האישום "נראים לא טוב", אך הסבירה זאת כי הדברים הוצפו "בעקבות אותו נגד, מפקד של שתי החיילות דאז... הוא חיפש דרך להרחיק אותי... החיילות התלוננו כי הן היו כלי של הנגד". בסוף עדותה ציינה הנאשמת כי "אני לא חושבת שנכשלתי, אני

חושבת ששגיתי, יחד עם השגיאה הזו יש לי המון נקודות זכות ביחידה. הן הרגישו בנוח איתי".

טיעוני הצדדים לעונש

12. **התביעה** עמדה בטיעוניה לעונש על כיעור מעשיה של הנאשמת, אשר שירתה כנגדת משמעת ביחידה, והדגישה כי אין מדובר במעידה חד פעמית אלא בהתנהגות ממושכת, אשר הייתה רצופה בעליות מדרגה והחמרה בניצול מעמדה של הנאשמת כלפי פקודיה. התביעה הצביעה על ניגוד העניינים המובהק בו הציבה עצמה הנאשמת, אשר הייתה אחראית על המשמעת ביחידה.

13. עוד ציינה התביעה כי חומרת מעשיה של הנאשמת מתבטאת בניצול פער הדרגות בינה לבין חייליה, אשר שללו אפשרות סבירה מצד טוראי יוסופוב להתנגד או לסרב לבקשותיה של הנאשמת ושללו את חופש הבחירה שלה, כאשר הנאשמת חצתה את הגבול בין היותה מפקדת לחברה. היבט חומרה נוסף עליו עמדה התביעה הוא השקרים ששיקרה הנאשמת לגורמים ביחידתה בנוגע לסיבת היעדרותה מן היחידה. בכך, פגעה הנאשמת פגיעה חמורה באמון שניתן לה כנגדת משמעת ביחידה, כאשר קבע בצה"ל, וכדמות בכירה בבסיס קטן יחסית. עוד צוין, כי בשקרי הנאשמת ניתן לראות עדות מובהקת להבנת הנאשמת את חומרת מעשיה והפגם שבהם.

14. התביעה הצבאית ציינה כי יש מקום להתחשב לזכות הנאשמת בכך שמעשיה הביאו לסיום שירותה הצבאי, אך לכך יש להעניק משקל מוגבל נוכח העובדה כי שחרורה מהצבא נבע מיוזמתה של הנאשמת, לאחר שהבינה כי לא תוכל להמשיך ולשרת בצבא על רקע הפגיעה החמורה שפגעו המעשים שביצעה באמון המערכת בה.

15. לשיטת התביעה, מעדותה של הנאשמת בבית הדין ניתן להתרשם כי אין היא מפנימה את חומרת מעשיה, ולמעשה לא לוקחת אחריות אמיתית על התנהגותה.

16. התביעה סבורה כי ברגיל העונש ההולם את מעשיה של הנאשמת הוא מספר חודשי מאסר בכליאה ממשית, אך ככל שבית הדין ימצא שיש להקל עם הנאשמת לאור נסיבותיה האישיות, ויסבור כי ראוי להטיל על הנאשמת עונש מאסר בדרך של עבודות צבאיות, יש מקום להלוים זאת במשך זמן ריצוי העבודות הצבאיות, לצד מאסר מותנה בגין עבירות שעניינן מרמה והפרת אמונים, פיצויים לטובת שלושת החיילים והורדה לדרגת טוראי.

17. ההגנה ציינה בטיעוניה לעונש כי סיום שירותה הצבאי של הנאשמת, בעקבות המעשים פגע פגיעה חמורה בה, אשר צריכה להילקח בחשבון במסגרת גזר הדין. ההגנה ציינה כי מדובר בפגיעה ממשית, בהיעדר אפשרות להמשיך בשירות קבע, ואשר אף השליכה על יכולת הנאשמת למצוא עבודה אחרת במשך תקופה ארוכה.
18. ההגנה עמדה על האווירה הידידותית והמשפחתית אשר שררה בבסיס בו שירתה הנאשמת, ובראי אוירה זו ביקשה לראות את מעשי הנאשמת בהקשר החברי ששרר בין הנאשמת לחיילות. ההגנה ציינה כי הדברים מתבטאים בלשון כתב האישום, כאשר מצוין כי הנאשמת ביקשה מהחיילות לעשות את המעשים, ולא הורתה להן או פקדה עליהן.
19. בעניין זה, הטעים הסנגור כי יש לתת משקל לכך שרב"ט שבתאי לא נענתה לבקשות הנאשמת, דבר אשר אינו מתיישב עם טענת התביעה לפיה החיילות הרגישו שאין להן ברירה אלא לבצע את הדברים שביקשה מהן הנאשמת. הסנגור ביקש לראות את נסיבות המעשים בפן חברתי, כאשר מדובר באשת קבע אשר הסתייעה בחברותיה ליחידה, וביקשה מהן לסייע לה בתקופה קשה אשר בה גם טיפלה בתינוקת, ולמעשה ביקשה הנאשמת עזרה חברית.
20. עוד ציינה ההגנה כי למעשים בהם הודתה הנאשמת לא היו השפעות שליליות על השגרה בבסיס, והדברים לא גרמו לאפליה.
21. הסנגור ציין כי הנאשמת פנתה לרב"ט לוי על מנת שיעביר לה פרטים של גורם היכול לעזור לה בגיוס כספים בתקופה בה הייתה שרויה בקשיים כלכליים והתקשתה לגייס כספים ממקורות בנקאיים.
22. הסנגור ציין עוד כי חלפה תקופה ארוכה מאז האירועים, ותקופה זו עברה על הנאשמת בקשיים וחוסר וודאות עד הגשת כתב האישום, כאשר הנאשמת ובעלה התמודדו עם קשיי ההליך המשפטי לצד קשיים כלכליים.
23. הסנגור הטעים כי נוכח חזרתה של הנאשמת למסלול התעסוקה במקום עבודה חדש, הרי שכליאתה לתקופה שאינה קצרה צפויה להביא לפיטוריה, כמעט באופן וודאי, ולהחזירה למעגל האבטלה, כאשר היא אם לפעוטה.
24. הסנגור ציין כי הנאשמת לוקחת אחריות על מעשיה וחזרה והודתה בפני בית הדין כי שגתה. עוד צוין, כי בזמן המעשים הייתה הנאשמת אשת קבע צעירה וחסרת ניסיון, ונתונים אלה היו בעוכריה כאשר ביצעה את המעשים. לפיכך, ביקשה ההגנה כי בית הדין יקל עם הנאשמת ולא יפגע בהמשך חייה האזרחיים והשתלבותה במעגל התעסוקה.

25. **בדברה האחרון** מסרה הנאשמת כי היא מבקשת לחדד כי היא מצטערת, לא הייתה לה כוונה רעה והיא מסכימה כי עליה לתת את הדין בגין הדברים שעשתה. עם זאת, הנאשמת ביקשה התחשבות בענישה עקב נסיבותיה הכלכליות והחשש לפגיעה בעבודתה אשר עשויה לגרום לה נזק קשה מאוד.

דיון והכרעה

26. גזירת עונשה של הנאשמת תיקבע על פי אמות המידה שנקבעו בחוק העונשין (תיקון 113), התשל"ז-1977, לפי העיקרון המנחה בענישה, הוא **עקרון ההלימה** - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתה של הנאשמת ובין סוג ומידת העונש המוטל עליה. זאת, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו

27. במעשיה של הנאשמת נפגעו בצורה חמורה ערכי האמון במפקדי צה"ל, המשמעת הצבאית, האמינות והדוגמא האישית. הנאשמת ניצלה את מעמדה, תפקידה ודרגתה בצבא על מנת לגרום לחייליה לבצע מעשים שאינם קשורים כלל לשירות הצבאי, או לתפקידם בצבא.

28. מדובר בחציית קווים ברורה, בולטת ואסורה בנסיבות בהן מפקדת בצבא הסיעה חיילות לביתה וביקשה מהן לבצע מטלות ניקיון וסידור בביתה. גם אם שררו בין הנאשמת לחיילות יחסי חברות, חובה הייתה על הנאשמת להפריד בין תפקידה הצבאי לבין יחסי החברות עם החיילות ששירתו תחת פיקודה, ולהימנע ממצב בו היא מעמידה את פקודותיה במצב שיכולת הבחירה האמיתית שלהן נשללה, ולו מטעמים של מראית עין וחשש ממשי לניגוד עניינים.

29. במעשיה, הפרה הנאשמת את הערכים האמורים וחטאה לתפקידה כמפקדת. כפי שנקבע:

"על המפקד להוות סמל ומופת לפקודיו בהילוכו, בנורמות ההתנהגות שלו, במקצועיותו, בכל אשר יפנה ויעשה" (ע/144/06 התובע הצבאי הראשי נ' סרן בוטביה (2008)).

30. הנאשמת נמנתה על אוכלוסיית משרתי הקבע בצה"ל. כידוע, למשרתי הקבע יש מעמד מיוחד, בצפייה הגבוהה מהם, מתוקף מעמדם, ומחובת האחריות והזהירות המוטלות עליהם כפועל יוצא ממעמדם. בעניין זה קבע בית המשפט העליון כך:

"חוסנו ועוצמתו של צה"ל שואבים משני מקורות: האחד, חוסנו המוסרי, על הנורמות, הערכים ודפוסי ההתנהגות המונחים בבסיסו, והשני, חוסנו הצבאי, הסומך בין השאר על המשאב האנושי והמקצועי ... דווקא משום מרכזיותו של צה"ל בחיינו ושל החייל בצה"ל, דווקא משום היותו צבא שחרת על דגלו את החינוך כיעד והמהווה כור היתוך לכל המתגייסים לשורותיו, יש לצה"ל תפקיד בעל חשיבות עליונה במישור המוסרי והערכי" (בג"ץ 1284/99 פלונית נ' הרמטכ"ל, פ"ד נג(2) 62, 69-70 (1999)).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

31. מעשיה של הנאשמת התפרשו על פני מספר פעמים, בכמה הזדמנויות לאורך תקופה ארוכה. לא מדובר ב"מעידה חד פעמית", או במקרה בודד ואקראי. מדובר בדפוס פעולה אשר חזר על עצמו, כלפי מספר חיילים.

32. הנאשמת לא הפנימה את הפסול שבמעשיה, גם כאשר רב"ט שבתאי סירבה לקחת חלק בעבודות הניקיון בביתה של הנאשמת, וחרף כך נשלחה רב"ט שבתאי לקנות עבור הנאשמת אוכל ומוצרים אחרים, במספר הזדמנויות.

33. הנאשמת, נוכח גילה, מעמדה הפיקודי ותפקידה הצבאי כנגדת משמעת, יכלה להבין את משמעות מעשיה והשלכותיהם. אלה, לא מנעו מבעדה לבצע את המעשים החמורים.

34. נדמה כי לא ניתן להימנע מהקביעה כי הנאשמת ניצלה לרעה הן את כוחה ומעמדה, הן את יחסי התלות בינה לבין חייליה, גם אם לשיטתה ראתה בהם חברים.

35. בנוסף, ההינה הנאשמת והרהיבה עוז כאשר דיווחה למפקדה דיווח שקרי בעניין היעדרותה של טוראי יוסופוב מהיחידה, ואף ביקשה מהמפקד כי לא יפנה לטוראי יוסופוב בעניין זה, על מנת שלא יגלה כי הנאשמת שיקרה לו. לכך

מצטרפים דיווח הכזב של הנאשמת לגורמי השלישות ביחידתה, כי היא הייתה ביחידה כאשר למעשה שהתה בביתה. בהתנהגותה האמורה, הוסיפה הנאשמת חטא על פשע, ובמעשים אלה הצביעה הנאשמת על עצמה כמי שהבינה את הפסול שבמעשיה, וניסתה להסתירם.

רמת הענישה הנוהגת

36. רמת הענישה בבתי הדין הצבאיים בעבירות בהן הורשעה הנאשמת כוללת רכיבים שונים התלויים בנסיבות השונות של כל תיק. מטבע הדברים, קיימת קשת רחבה של מקרים, אשר בהתאם לנסיבות החומרה והקולא שבהם נגזרים עונשים שונים.

37. ניתן למצוא מקרים בהם הוטלו עונשי מאסר לריצוי בכליאה ממשית, בנסיבות בהן הייתה חריגה מסרגל המאמצים שעלתה כדי ענישה פסולה, שם נגזר עונש מאסר בן 3 חודשי מאסר בפועל בכליאה ממשית (ע/128/04 סמ"ר גיא גרשון נ' התובע הצבאי הראשי (2005)); ; במקרים אחרים הוחלט להסתפק בעונש מאסר שירוצה בעבודות צבאיות (ע/174/98 רס"ן אבנר אחרק נ' התובע הצבאי הראשי (1998)); ; ובמקרים אחרים הוחלט אך לפגוע בדרגת הנאשם (ע/137/00 סג"ם אחי מאיר פורת נ' התובע הצבאי הראשי (2011)).

מתחם העונש ההולם

38. לאחר ששקלנו את הערכים החברתיים שנפגעו ממעשי הנאשמת, את מידת הפגיעה בהם, בשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ונוכח רמת הענישה הנוהגת בבתי הדין הצבאיים, מצאנו כי במקרה זה שיקול ההלימה מחייב השתת עונש מאסר בפועל. עם זאת, צבר הנסיבות הכולל במקרה זה מטה את הכף להסתפק בעונש מאסר שירוצה בעבודות צבאיות, ולא בכליאה ממשית. מצאנו כי מתחם הענישה הראוי במקרה זה הוא 30-90 ימי מאסר בעבודות צבאיות, לצד עונש מאסר מותנה, הורדה בדרגה ופיצויים למתלוננים.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

39. בית הדין התחשב בגילה של הנאשמת היום – 30, בהיותה נשואה ואם לפעוטה. כמו כן, התחשב בית הדין בנסיבותיה האישיות מבית, מות אביה, במצבה הסוציו אקונומי שאומת במסמכים שהציגה ההגנה לבית הדין, ובעובדה כי הנאשמת

סיימה את שירותה בצה"ל, בעקבות פרשה נשוא תיק זה, ולא המשיכה בשירות קבע ארוך, כפי שתכננה.

40. בית הדין הביא בחשבון את העובדה כי מדובר בנאשמת אשר זו לה הסתבכותה הראשונה בפלילים, עברה נקי והיא עובדת היום בשתי עבודות על מנת לפרנס את משפחתה. בהשתלבותה של הנאשמת באזרחות והשתלבותה במעגל העבודה מצא בית הדין ביטוי לכך כי הנאשמת נמצאת במסלול חיובי ונורמטיבי, דבר המצביע על **שיקום**, שיקול הנשקל באופן ממשי בעת גזירת הדין (רע"פ 262/14 מוחמד נאשף נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (22/1/2014)).

41. בנוסף, התחשב בית הדין בכך שהנאשמת הודתה באשמה ולמעשה לקחה אחריות על מעשיה, אם כי מדבריה של הנאשמת במסגרת הטיעונים לעונש עלה כי אין היא מבינה לעומק את משמעות מעשיה, הפסול שבהם והחומרה הטמונה בהם.

42. יוטעם, כי במעשיה הצביעה הנאשמת על עצמה כמי שאינה ראויה לשאת כל דרגה פיקודית (ראו ע/131/13 **התובע הצבאי הראשי נ' רס"ל יעקב שושן** (2013)), נוכח הפגיעה המשמעותית בערכי האמינות, המשמעת והדוגמא האישית, לצד השימוש לרעה במעמדה כמפקדת והפרת האמון שניתן לה מצד פקודיה ומפקדיה.

43. עוד מצאנו, כי יש להטיל על הנאשמת רכיב ענישה בדמות פיצויים, גם אם סמליים, לטובת החיילים שנפגעו ממעשיה, וזאת על מנת להלום את הפגיעה והניצול של החיילים על ידי הנאשמת, כאשר לסנקציה כלכלית על הנאשמת יש משמעות בנסיבות בהן מעשיה היו גם בעלי פן כלכלי, ורצון לחסוך בהוצאות.

44. יוטעם, כי בית הדין החליט שלא למצות את הדין עם הנאשמת, בשים לב לחלוף הזמן ממועד המעשים – מעל שנה – ונוכח העובדה כי חלפו 9 חודשים מאז שחרורה של הנאשמת מצה"ל, ולאור העובדה כי גזר דין זה ניתן סמוך לראש השנה החדשה, בה שיקולי חסד ורחמים נשקלים ביתר שאת.

סוף דבר

45. על הנאשמת נגזרים העונשים המצטברים הבאים:

א. חמישים (50) ימי מאסר בפועל, שירוצו בדרך של עבודות צבאיות, בהתאם להמלצתה של רמ"ד שיקום במקמצ"ר, כך שהנאשמת תבצע עבודות צבאיות בבסיס מצל"ח XXXX - מחנה נתן, בתנאי יחידה פתוחה, מיום א' עד יום ה', בין השעות 08:00 עד 14:45, ובסופי השבוע תשהה בביתה. הנאשמת תחל בריצוי העבודות הצבאיות במועד שיקבע על ידי האב"ד במועד גזר הדין.

- ב. עונש מאסר מותנה בן שלושה (3) חודשים למשך שלוש (3) שנים החל מהיום, והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור כל עבירה בעלת יסוד של מרמה או הפרת אמונים.
- ג. פיצויים בסך חמש מאות (500)₪ לטוראי יוסופוב; חמש מאות (500)₪ לרב"ט שבתאי; מאתיים וחמישים (250)₪ לרב"ט לוי. הפיצויים ישולמו עד ליום 1/12/2016, בהתאם לפרטים שתמסור התביעה לב"כ הנאשמת.
- ד. הורדה לדרגת טוראי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום, 25/10/2016, כ"ג בתשרי התשע"ז, במעמד הנאשמת וב"כ הצדדים.

(-)
שופט

(-)
אב"ד

(-)
שופט

העתק נכון מן המקור
עו"ד יונתן רדה, סרן
ע. משפטי לנשיאת ביה"ד
חתימת המגיה
נערך על ידי ט.א

תאריך הדפסה: 25/10/2016